

Στεργιαίς, βουνὰ καὶ πέλαγα
 "Αν μᾶς χωρίζουν τώρα,
 Θὲ ν' ἀληθέψη τ' ὄνειρο
 Καὶ θὲ νάλθη ἡ ὄρα
 Ποῦ στή γλυκειά σου, ἀγάπη μου,
 Καὶ μαγικὴν ἀγκάλη
 Θὰ γύρω τὸ κεφάλι
 Ναυθῶ τὴν εὐτυχιά.
 (Ζάκυνθος)

Se monti, piani e pelaghi
 Dividonci, mia speme,
 Il di verrà che il vivere
 Trascorreremo insieme,
 Che nel celeste fascino
 Del seno tuo pietoso,
 E giubilo e riposo
 Il cor saprà trovar.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΗΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Traduz di STEFANO MARZOCCHI

ΕΡΩΣ — ΓΑΜΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΕΣ

— Ὁραία γυνὴ εἶναι παράδεισος τῶν ὀφθαλμῶν, κόλασις τῆς ψυχῆς καὶ πορρωτάθειον τοῦ βελαντιῦ.

— Ἡ ὀραιότης τῆς γυναικὸς εἶναι λεπτότατος καρπός, ὅστις ἀξάνει πανταχοῦ σχεδόν, ἀλλὰ δὲν ὀριμάζει ἢ μόνον ἐπὶ τὴν συζυγικὴν οἰκίαν.

— Ὁ Γάμος ὀμοιάζει, ὅπως τὰ παράσημα. Ὅποταν δὲν ἔχει τις τοιαῦτα, φωνάζει ἐναντίον των, μόλις ὅμως παρασημοφορηθῆ, συγχαίρει ἑαυτόν.

— Ὁ Γάμος σήμερον εἶναι ἡ μόνη βιομηχανικὴ ἐπιχείρησις εἰς τὸν κόσμον. Ἄλλοτε κυρίως ἦτο ἡ βιομηχανία τῆς ἀριστοκρατίας, σήμερον ὅμως τὸ ἐμπόριον τοῦτο ἐπεξετάθη εἰς ἀπάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις. Πανταχοῦ βασιλεύουσιν αἱ συνθήκαι τοῦ πόσα ἔχει.

— Εἰς οὐδὲν ἀρκεῖται ὁ ἔρως Ἐχομεν τὴν εὐδαιμονίαν, ζητοῦμεν τὸν Παράδεισον ἔχομεν τὸν Παράδεισον, ζητοῦμεν τὸν οὐρανόν.

— Ὁ θανασιμώτερος ἔχθρος τῶν ἀσχημῶν γυναικῶν εἶναι τὸ κάτοπτρον. Τὸ γλυκύτερον φιλοφρόνημα, ὅπερ δύναται ν' ἀποτείη τις εἰς δυσειδῆ κυρίαν εἶναι: Νὰ τῇ ἀνακοινώσῃ: «Εἶμαι μόνωψ.»

— Ὁ ἔρως νέμεται καρδίας καὶ . . . βλακειας.

— Ἡ λύσσα τοῦ κυνὸς ὀδηγεῖ εἰς τὸν Πατέρ. Ἡ λύσσα τοῦ ἔρωτος εἰς τὸ . . . βροφκομεῖον.

καρὰ σ' ἐκείνον π' ἀψηφῆ
 τῆς γυναικὸς τὴν εὐμορφιά!

— Ἐξ ὅλων τῶν ἰδιοτήτων τὰς ὁποίας ἀποδίδουσιν εἰς τὴν καρδίαν, μία εἶναι ἀληθής Ὅτι χρησιμεύει ὡς ἀρίστη τροφή τῶν κοτσίφων.

— Αἱ τρεῖς γλυκύτεραι συγκινήσεις τῆς ζωῆς εἶναι τὸ πρῶτον φίλημα τῆς ἀγαπωμένης γυναικὸς τὸ πρῶτον κλαυθμῆρισμα τοῦ πρώτου τέκνου τὸ πρῶτον χρῆμα τ' ὁποῖον ἐκέρδισέ τις διὰ τῆς ἐργασίας του Καὶ τὰ τρία εἰσὶ τὰ τιμαλφέστερα τοῦ ἀνθρώπου.

— Ἐπάρχει βάρδος ζοφερότερον παρὰ τὰ σκότη τῆς νυκτὸς εἶναι ἡ νύξ τῆς καρδίας

— Ὁ Γάμος εἶναι δεσμός ὃν ὀραῖζει ἡ ἐλπίς, διατηρεῖ ἡ εὐτυχία καὶ ἰσχυροποιεῖ ἡ καταδρομὴ τῆς τύχης

— Ἡ γυνὴ εἶναι ἄγγελος πεπτανικός . . . ἐπὶ τῆς γῆς Κατὰ τοὺς μισογύνους, αἱ γυναῖκες ἔχουσι τι κοινὸν πρὸς τοὺς δαίμονας, εἶναι τὸ φόβητρον τῶν ἀνδρῶν.

— Ἡ τιμὴ τῶν γυναικῶν συχνάκις διαφυλάσσεται καλλίτερον ἕνεκα τοῦ γυναικεῖο ἐγαῖσμου ἢ τῆς ἀρετῆς των

— Ἡ πάντοτε ἀληθὴς γυνὴ μᾶς σύρει πρὸς τὰ πρόσω.